

* * *

Gedək gözək yer üzünü,
Gedək Allahın böcəyi.
Baxaq bu torpağın, daşın
Nədir bizə deyəcəyi?

Səni böcək edən Allah
Məni də adam elədi.
Dünyaya hökmünü verdi;
Bu işi xitam elədi.

Yeri bizə bağışlayan
Yer - göy arasını sevir.
Bir az qarışqasını,
Bir az arısını sevir.

Gedək gözək yer üzünü,
Qayıdaq Allaha sarı.
Böcək, sənin günahın yox;
Bizi əfv eləsin Tanrı.

Ağır

Bir ağır işə qol qoyduq,
Qolumuz qaldıra bilmir.
Yana çəkilib yol qoyduq,
Yolumuz qaldıra bilmir.

Qıçını möhkəm uzadıb
Dəvə qulağında yatıb.
Bu daşı ağıllı atıb,
Dəlimiz qaldıra bilmir.

Olsa da bu işlər xırda,
Başa iş ağır axırda.
Bu söz daş kimi ağırdı,
Dilimiz qaldıra bilmir.

* * *

Bir az kimə istəsən də,
Bir az elə bel bağla.
Bir az kimyə istəsən də,
Bir az gülə bel bağla.

Bu qapını yavaş aç,
Ya baş apar, ya baş aç.
Nə tarixə savaşaç,
Nə bir belə bel bağla.

Baş altda bu nə balınc!
Dünya gülüncdü, gülünc.
Əyninə Misri qılınc,
Bir də Çənlibel bağla.

* * *

Qoy sənə tamaşa edim
Hündür yerdən düş aşağı.
Dünyayla sövdəmiz çoxdu,
Beş yuxarı, beş aşağı.

Yol qoy, çoxdu gedən-gələn,
Mən Kərəməm, bu eşq lələm.
O qədər ləngəm, tənbeləm,
Göydən baxır eşq aşağı.

Sev məni, axı adamam,
Mən bir az ağır adamam.
Gəlmişəm, ağır adamam,
Dayanmışam başaşağı.

* * *

Bəlkə, bu etiraflar
Heç mənə aid deyil?
Sevgi qocalırmı ya,
Niyə müsaid deyil?!

Bax, qosqoca buludlar
Yenə də nalan edir;
Töküb göz yaşlarını
Eşqini elan edir.

Qubadakı Hacıhüseynli kənd orta məktəbinin ədəbiyyat müəllimi Zakir Məmmədin şeirləri

Vurulub Yer üzünə
Allahın quşları da.
Qoca vaxtına düşdü
Allahın işləri də...

* * *

Nəfsim min dağ dolaşır,
Allahım birdi, gözəl;
Sənə: sevirəm,- demək
Nə böyük sirdi, gözəl!

Bu, necə ömürdü ki,
Sıxır təklilər məni.
Dörd yanıq qayalıqdır,
Ötür kəkliklər məni...

Ən böyük qəlb içində
Ən böyük əsirlər var.
Yenə Allaha şükür,
Nə yaxşı bu sirlər var...

Elə bil...

Min yazının içində
Xəttini tanıyıram.
Hər yana kölgən düşüb,
Qəddini tanıyıram.

Sən elə nəgməsən ki,
Nə qəlb susar, nə simlər;
Elə bildim, sənindir
Qayadakı rəsmlər.

Qulaq kəsilib sənə
Elə bil ki, sükut da.
Səndən nəşə gözləyir
Ömrümdəki süqut da.

Elə bil, havam çatmır,
Tez gəl, qoşul havama.
Ömrümə bahar gətir,
Mən də dönüm obama.

Onda

*Dünyasını dəyişmiş istedadlı
yazarların xatirəsinə*

Hamı ayaq üstə idi,
ayaqda idi o gün -
bir cümlənin,
bir misranın,
bir kəlmə sözün üstündə.
O gün

sən gəlib çıxdın -
sözünün üstünə gəlib çıxan
adamlar kimi.
Yerdən sən götürdün sözü -
söz götürmürdün onda -
Yerdən sən götürdün o sözü;
Silib tozunu,
o üzünü, bu üzünü öpüb,
qoydun gözünün üstünə.
O gün

Ayaq üstə idilər,

Döyürdülər o sözü,
yıxıb sürüyürdülər,
sözlərinin üstündə söz yox idi.
Onda
ağılları dişlərinin dibindəydi,
söyürdülər o sözü.
O sözü
sən aldın əllərindən,
öpüb qoydun gözünün üstünə.
Sonra da köhnə əkinçilər kimi
səpdin şeir bitirən torpağın üstünə.

* * *

Yuxarı bağda sənsən,
Gələrəm güllər dalınca.
Mən bir anasız uşağam,
Qaçaram ellər dalınca.

Sözmü düzməsən yaxana?
Söz paylayırsan baxana.
İzn versəydin yaxına,
Düşməzdim çöllər dalınca.

Nə desən, baldı, - deyirlər,
Sənə halaldı, - deyirlər.
Sevgiyə: laldı, - deyirlər,
Düşmüşəm lallar dalınca.

* * *

O əvvəlki qənd, şəkər
Dilini hardan alım?
Dünya çıxdı əlimdən,
Əlini hardan alım?

Dinən bir sözdü hələ;
Dönən bir qızdı hələ.
İçim köz-közdü hələ,
Çölümü hardan alım?

Aşıqə öz əsriylə
Könül dastan həsr eylər.
Yanmışamış Əsliylə,
Külümü hardan alım?!

